

מפגש בישול מתכון עם זיכרון

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

אברהם בן משה ז"ל

ילדות

אברהם, אשר נקרא גם ברו, נולד בשנת תש"ו (1946), בן למזל ומאיר, אח לשתי אחיות וחמישה אחים. נולד במצרים ושם גדל וגם החל ללמוד בבית-הספר העממי. בשנת 1957, בעקבות מבצע "קדש" עקרה המשפחה ברוכת הילדים ממקום מושבה, עלתה ארצה והשתקעה בבת-ים, המשיך ואף סיים את לימודיו בבית-הספר הממלכתי "גאולים" בבת-ים.

על הילד שהיה

אחיו ואחיותיו מספרים עליו שהיה נער חביב, עליז, שופע צחוק ומעשי קונדס. כולם הכירוהו בשיערו הפרוע, בלבושו המרושל ובחיוכו הרחב. בשכונה היה ידוע כאמן הסוכות, כי כל שנה בחג הסוכות נהג לבנות סוכות לילדי השכונה. שנים אחרי-כן, לאחר שנולדו בנותיו, עוד הוסיף לבוא כשארגז הכלים בידו והוא עובר בין הסוכות ושואל אם יוכל לעזור, לייעץ וליפות. גם כשאביו היה מתקן משהו, נהג אברהם ליטול מידו את מכשיריו בשאלו: "אבא, אינך עייף?" ערבי-שבת היו לגביו קודש לבית. נהג לבוא הביתה, לנשק את אמו על לחייה, להחליף בגדיו, להרים את כל הרהיטים ממקומם ולקרצף את הבית עד שנצץ באור השבת. בעל גוף אתלטי, גבוה ותמיר ובעל עיניים כהות-גדולות ובלורית פרועה היה ברו.

מתכון עם זיכרון

תחביבים ותחומי עניין

אברהם היה בעל ידי זהב, והצטיין בכישרון רב לעבודת כפיים ובחריצות מדהימה. עבודות העץ שיצאו תחת ידו הרהיבו ביופיו. בזכות כשרונו קנה לו מקום של כבוד בבית-הספר "אורט" ביפו והוא סיים את לימודיו כאומן. ספורטאי מעולה, שחקן כדורגל מהמצוינים שבקבוצת הנוער "מכבי" יפו, ושחיין שהשתתף בתחרויות ובהרבה צליחות הכנרת. על ברו הייתה גאוות הוריו, אחיו ואחיותיו. הוא היה בן אוהב, אח מסור וחבר נאמן, שלכשרונו בארגון טיולים ומסיבות יצא שם.

הגיוס לצה"ל

אברהם גויס לצה"ל במחצית אוגוסט 1964. אחרי שעבר את האימון הבסיסי הוצב לחיל הנדסה. הוא סיים קורס-פלסים ושירת כפלס עד ששוחרר.

השירות הצבאי

בנובמבר 1966 שוחרר אלברט מהשירות הסדיר.

מפקדיו רשמו בתעודת השחרור שלו: "מסודר, מילא תפקידו לשביעות רצון הממונים עליו".

את שירות המילואים הראשון שלו, עשה בתפקיד קרבי במלחמת ששת-הימים. ברו חזר לעבודת הנגרות וחלם להקים נגרייה משוכללת, שבה יוכל לתת דרור לדמיונו הפורה ולייצר דברים נפלאים כלבבו.

השירות הצבאי

ברו נשא לאישה את חברתו סוניה והקים את ביתו לא הרחק מבית הוריו בבת-ים. לימים נולדו שתי בנותיו, בתיה ושרון, שעליהן הייתה גאווה. האווירה בביתו הייתה מיוחדת במינה - ההבנה והאהבה ששררו בין בני הזוג היו מופלאים בייחודם.

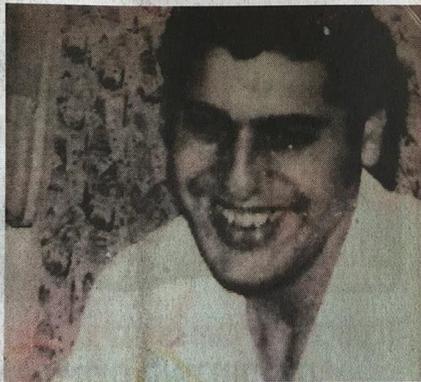
השירות הצבאי

כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים יצא ברו עם גדוד-הנדסה משוריין לסיני. בכל הקרבות היה ברו מקור עידוד והרגעה לחבריו. הוא נהג להכין להם משקה חם ובעת הפגזות כבודות ידע להפיג המתח בעזרת בדיחה טובה. מכתביו הביתה היו קצרים - "אוהב, מתגעגע, חושב עליכם". ערב-ערב נהג להוציא את תמונות בנותיו, לשוחח אתן ולהבטיח להן שהנה הנה אבא חוזר הביתה.

"ברגע שנשמעה הדפיקה בדלת, השתנו החיים של כל המשפחה"

אדיר בן משה, יו"ר יד לבנים בבת ים, שאיבד את אחיו אברהם (אלברט) ז"ל במלחמת יום הכיפורים: "השנים אמנם חולפות, אבל הכאב נשאר תמיד. החלל עצום, חור שחור שלעולם לא יימחק. אנו זוכרים אותו תמיד"

גדולה לכוחותינו ולכן - שלחו קודם את לוחמי ההגדר סה כדי לטפל במוקשים, עוד לפני מעבר הכוחות. התברר שהייתה שם שרשרת מוקדי שים ימיים שהתפוצצו בזה אחר זה וללוחמי ההגדר - לא היה סיכוי. לוחמים רבים נהרגו באירוע הקשה הזה ובניהם אחי. משך כמה ימים הוא הוכרז כנעדר ואז - המי"ש ימים אחרי, הגיעה הבשורה שהמרה אל הוריי".

אברהם בן משה ז"ל

"בעבר הנצחתי אותו באמצעות טורנירים בכדורגל אבל השנים חולפות וכולם מתפזרים"

אלברט ז"ל ואדיר גדול במשפחה של הורים יצאי מצרים שעלו ארצה, התמקדו בשכונת האקדמאים בבת ים וגידלו שמונה ילדים: שתי

המשך בעמוד הבא

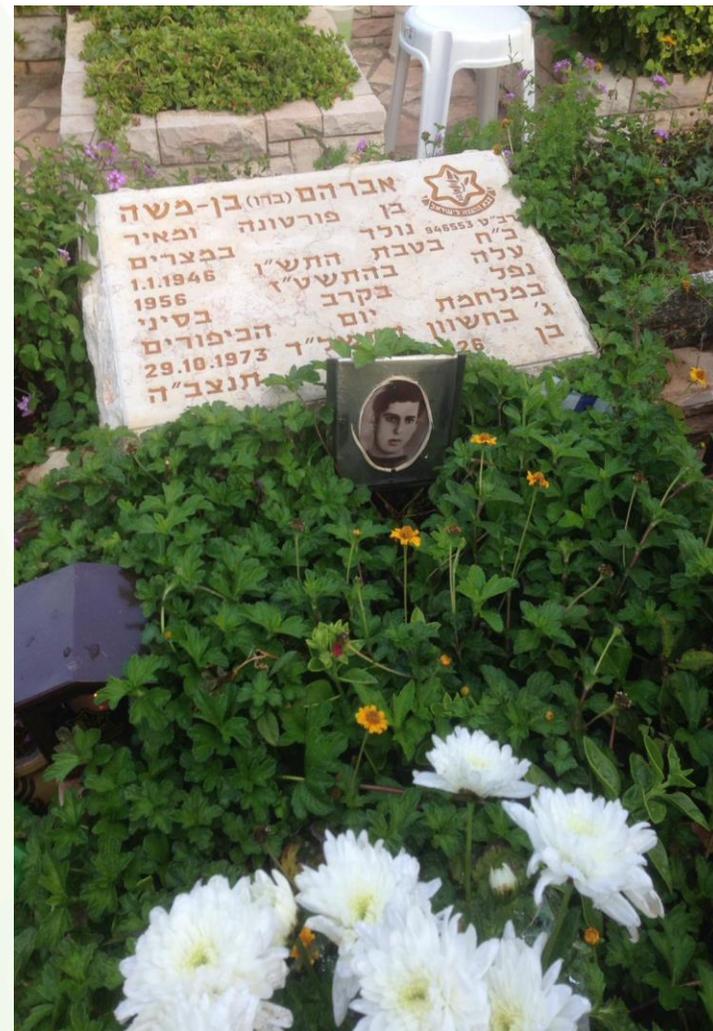
מאת איציק עזרא

באותו יום כיפור בשנת 1973, אלברט אחי היה בבית הכנסת כמעט כמו כל עם ישראל. הוא היה עם הבת שלו וכאשר שמע שפרצה מלחמה, לא חיכה. הוא רץ הביתה, לקח מדים, מילא תיק ענק בכנרים ומיהר לנקודת האיסוף של היחידה שלו. אדיר בן משה, יו"ר יד לבנים בבת ים, היה אז חייל תותחנים בשירות סדיר ואל היחידה שלו - הגיעה בשורת המלחמה כמה ימים לפני "היו ימי מתיחות גרוי לה. היינו בהר חרמון, תדרר" כו אותנו שיש מתיחות ולא ברור לאן הדברים הולכים. כמה שעות לפני שפרצה המלחמה, קיבלנו הוראה לדרת לרמת הגולן. פרסנו שם את הכלים ולחמנו על כל הכו"ח חות ימים על גבי ימים. במלחמה הו, שלושה מאחיי ואני היינו מגויסים. אימא פור-טובה ואבא מאיר דאגו מאוד,

הארמיה השלישית, המהלך הגדול ביותר של המלחמה העקובה מדם. אדיר: "אלב-רט אחי היה פלס בגדוד 229 חיל הנדסה משוריין באוגדת אריק שרון. הוא נפל ביום ה-29 באוקטובר 1973 כאשר הוא וחבריו נדרשו להיכנס למים באגם המר הקטן כדי לפוצץ מוקשים שהניחו המצרים. המיקוש היווה סכנה צריים.

אברהם בן משה הי"ד
נולד: כ"ט בכסלו תש"ט 31.12.48
נפל: ג' בחשוון תשל"ז 29.10.73
בקרב במלחמת יום-כיפור.

מועד הנפילה

ביום ג' בחשון תשל"ד (29.10.1973), נפגע ברו ונהרג בהתפוצצות מוקש-ימי באגם המר. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בקרית-שאול. השאיר אחריו אישה ושתי בנות, הורים, שתי אחיות וחמישה אחים. לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-טוראי.

הספדים

במכתב למשפחה השכולה כתב מפקדו: "בנכם אלברט ז"ל שירת בגדוד הנדסה משוריין במסירות ובהקרבה. היה מהמצטיינים בפלוגתו, אהוד וידיד לכל חבריו ביחידה. דמותו משמשת דוגמא ומופת ותהיה חרוטה בכל מעשי גדודנו ומבצעיו. בשמי ובשם כל חיילי היחידה הנני מביע את צערנו העמוק והננו משתתפים באבלכם הכבד".

הנצחה

קבוצת "מכבי" יפו מקדישה מדי שנה בשנה משחק ידידותי לזכרו.
המשפחה תרמה גביע-נווד לזכרו.

מזמינים אתכם לרשום כמה מילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

